

Jacques Derrida
Politiky přátelství

Aristoteles ho vyznává takto: v přátelství se sluší raději milovat než být milován. Nezapomeňme všeobecně přezkoumat toto tvrzení. Ruku v ruce jdou spravedlnost a politika. Tato pasáž z *Etiky Eudémovy* vede ve skutečnosti k otázce, co je správné, *to správné (to dikaion)* v přátelství. V první řadě pak vyvstává otázka správnosti nebo spravedlnosti (*dikaiosúne*). Spravedlnost charakterizuje způsob chování. Ta spočívá v tom chovat se nějakým způsobem – v souladu se správností, v harmonii s principem správnosti. Ve své důstojnosti stejně tak jako nezbytnosti, se tato otázka hned rovná otázce krásna a žádoucnosti v přátelství. Přichází tedy na prvním místě, hned po všeobecném otevření tématu přátelství (*peri philias*): Co je to přátelství? Jaké je? Co je to přítel? Vymezuje se přátelství pouze v jednom nebo ve více směrech?

větší změna smyslu u P2, P3, P9, celkové sdělení opravdu „uspokojivě“ přetlumočeno, ale odchylky tu jsou

hodnocení D